

kasserne, udmærket godt kunde sikre sig selv personlig; men de er netop tvunget til at betale til alle dem, der hører til den saakaldte industrielle Reservearmé, gennem det obligatoriske Medlemsskab af Arbejdsløshedskasserne. Ved den her foreslaaede Bestemmelse bliver det muligt for Arbejdere, der staar paa visse ensartede Fabrikker, Stats- eller kommunale Institutioner Landet over, og betragter sig selv som forholdsvis fast ansatte, at melde sig ud af de nuværende dyre Arbejdsløshedskasser og i Fællesskab oprette Arbejdsløshedskasser for fast ansatte Arbejdere og paa denne Maade skaffe sig en Forsikring paa langt, langt billigere Vilkaar, medens de, der bliver tilbage i Arbejdsløshedskasserne, ikke selv paa nogen som helst Maade vil være i Stand til at bære Udgifterne ved disse. Endvidere kan man jo ikke begrænse Tilladelsen til den ene Slags: Kristeligt Fællesforbund; der maa kunne oprettes forskellige Slags af den Art — der er jo flere Sekter indenfor Kristendommen —, og det er kendt fra andre Lande, hvorledes man kan spalte sig, naar der gives Anledning dertil og der er Mulighed for at opnaa noget derved, foruden at der jo meget vel kan oprettes en lang Række politiske Splittelsesorganisationer af Folk, som vil begynde en lille Forretning for sig selv. Alt dette gør man ikke for at opnaa noget virkeligt, men blot fordi man ved, at man er stærk nok i Øjeblikket til at byde de 265 000 organiserede Arbejdsløshedskassemedlemmer denne Haan. Derved vælter man alle de hidtil gældende Principper for Medlemsskab af Arbejdsløshedskasser og siger til de organiserede Arbejdere: Kristeligt Dansk Fællesforbund skal have et særligt Stempel, og derfor skal Love og Regler laves om af Hensyn til dem.

I § 10 har Arbejdsgiverforeningen aabenbart ogsaa faaet indsat en Bestemmelse. Den gaar ud paa: dog kan faglige Uoverensstemmelser ikke begrunde Nægtelse af Optagelse i Kassen. Hvad er Meningen med denne Bestemmelse? Meningen kan kun være den, at hvis der under en Konflikt er nogle Medlemmer af et Fagforbund, der bliver Strejkebrydere, for at sige det lige rent ud, saa skal de alligevel kunne optages i Arbejdsløshedskasserne, selv om de efter hele deres moralske Habituser ikke egner sig til Samarbejde med deres Kammerater; Staten giver her Hæderlighedsattest til den Mennesketype, der efter vor Opfattelse i alt Fald er den daarligste af alle, dem, der falder deres Kammerater i Ryggen. Jeg behøver maaske her blot at pege paa Arbejdsgiverforeningens egne Kollegialitets-

bestemmelser og paa, hvilken Vægt man derved lægger paa, at disse Bestemmelser opretholdes. Jeg synes dog, at Arbejdsgiverforeningen, der jo har haft saa stor Indflydelse paa Redigeringen af Teksten i dette Lovforslag, burde gribe i sin egen Barm og i det mindste ogsaa unde os andre Retten til at holde os fri for dem, der er saa ukollegiale, at de falder deres Kammerater i Ryggen.

Til § 10, Stykke 2, er der sket følgende Tilføjelse: „Optagelse kan dog ikke nægtes Personer, som godtgør umiddelbart efter Optagelsen at kunne faa Beskæftigelse af passende Varighed indenfor vedkommende Fag“. Hvad er „passende Varighed“? Hvem skal afgøre, hvad „passende Varighed“ i et Fag er? Hvem er det, som skal afgive denne Erklæring, der staar til Troende, for, at det Arbejde, den paagældende kan opnaa, er af passende Varighed? Hvor er Grænsen for de Virksomheder, der kan komme til at afgive saadanne Erklæringer? Hvad er det, man vil opnaa ved at gennemføre denne Bestemmelse? Man vil have Kasseternes Ledelser afskaffet som dem, der alene er i Stand til at øve Kontrol med, hvem der maa optages; man vil have aabnet Kasserne i højere Grad, end Tilfældet er nu. Medens Regelen nu er den, at man i alt Fald forlanger, at en Mand for at komme ind som nyt Medlem i en Arbejdsløshedskasse skal arbejde i det Fag, hvis Arbejdsløshedskasse han ønsker at komme ind i, saa skal der fremtidig blot forlanges en Erklæring af en eller anden — der staar ikke en Gang, hvem der skal godkende denne — om, at vedkommende har Beskæftigelse af passende Varighed efter at være blevet optaget i Kassen. Og saa skal Arbejdsløshedskasserne til paa ny at lukke op. Efter at Kasserne har faaet rensat ud for alle de mindre heldige Elementer, der — ved at Staten under Krigen tvangsoplukkede Arbejdsløshedskasserne — er sluppet ind, efter at Kasserne har maattet tage hele den Antipati, der fulgte af, at der i Kasserne paa Statens egen Foranledning var optaget en hel Del uheldige eller mindre heldige Elementer, som Kasserne nu atter har befriet sig for, saa skal der — blot fordi der har været et Kontortilfælde, som der er blevet klaget over til Arbejdsdirektøren — straks skabes en helt ny Retspraksis paa dette Omraade, saa skal Arbejdsløshedskasseternes Ledelser nu sættes til Side, saa skal det være ganske andre Personer, ganske andre Faktorer, der afgør, om en Mand kan blive optaget eller ej. Hvis man saa endda kunde sige, at der ikke i Arbejdsløshedskasserne var Folk nok, der vilde have det Arbejde, og at man derfor var nødt til at aabne